चूर्णवसु जुनितसगाकुनं किन्नमेखनमनत्तका सर्गः १८ द्वितं। उत्यितस्य ग्रयनं विज्ञासिनस्य विश्वमर तान्यपावृणोत् ॥ २५ ॥ स स्वयं चरणरागमादधे योषितां नतु तथा समाहितः। ने। भ्यमाननयनः स्रथाग्रुकैर्मेखनागुणपदैर्नितम्बिभिः॥ २६॥

चूर्णेति। उत्यितस्य विचासिनस्य स्वाधिवर्षस्य भयनं कर्षः विश्वनरतानि लोलारतानि सुरतवन्धविभेषानित्यर्थः अपा वृष्णेत् यक्तीचकार किं॰ मं चूर्णेः कुकुमादिरजोभिवंश्व पिकुलं पु॰ किं लुलिताभिर्मनो ज्ञाभिः स्विम्यमा लाभिरावुलं या प्रंपे किं॰ किला मेखला का सी यच तत् पु॰ किं॰ अलककेन लाला रागेणाक्तितं चिक्तितं एतानि विभेषणानि करिपदादिसुरत बन्धेषु भयने सम्भवन्ति ॥२५॥ सदित । मे। ऽग्निवर्षः खयं योषितं चरणरागं चरणेषु अलककरागं आद्धे अर्पयामास तु पुनः स्वयंग्रहकैः प्रियसंसर्गात् च्युतवसने नित्विभिः प्रभक्तितस्व विद्वर्मेखला गुणपदेः का स्वीदास्तां स्वानेर्जघनेर्ले। भ्यमानन यन आक्रयमाणचनुः सन् समाहितः अच अपर्थे। ऽध्या हर्ण्यः रागापणेऽविहिता ऽपि न तथा आद्धे यथारागरचनं समो चीनं स्वात्॥ २६॥